

Críticacinema

Imma Merino

Narrador de conversions

Snowden

Director: Oliver Stone
Intèrprets: Joseph Gordon-Levitt, Shailene Woodley, Melissa Leo, Zachary Quinto, Tom Wilkinson, Rhys Ifans, Nicolas Cage, Timothy Olyphant
EUA, 2016

A Nascut el 4 de juliol, Oliver Stone va narrar la conversió (que també va ser la d'ell mateix) d'un jove patriota nord-americà en un enemic del govern dels EUA: voluntari per combatre al Vietnam, Ron Kovic en va tornar en una cadira de rodes i amb la llavor d'un pacifisme que va créixer amb el mal tracte rebut fins a la marginació com a mutilat de guerra. Passats gairebé trenta anys, Stone aborda una altra conversió: la d'un jove nord-americà conservador en un antisistema perseguit pel govern dels EUA com a màxim exponent de la traïció.

El director, doncs, aborda el cas d'Edward Snowden, que, treballant convençudament per a la CIA i l'Agència Nacional de Seguretat (NSA) per defensar el país i el món dels terroristes, va destapar el programa d'espionatge i



Joseph Gordon-Levitt interpreta Edward Snowden en el nou film d'Oliver Stone ■ VÉRTIGO FILMS

control massiu exercit pels serveis de vigilància dels Estats Units.

Passat aquest temps, Oliver Stone narra la presa de consciència del consultor o espia Snowden sense aquella energia, a vegades frenètica, que havia imprès a les seves imatges.

Potser no seria una mala notícia que el també director de *JFK* s'hagués temperat amb l'edat considerant la seva tendència a l'excés, però la sensació és que n'ha perdut tanta, d'energia, que ha fet un film que sembla el d'un home cansat que tampoc

no troba idees visuals per anar més enllà de la il·lustració de la història real que explica.

Stone es basa en els reportatges de Glenn Greenwald i Ewen MacAskill, els periodistes de *The Guardian* que Snowden va contactar per denunciar l'es-

pionatge massiu a través d'internet no només exercit pels EUA, tot i que d'una manera primordial, sinó pels serveis de vigilància de molts altres països. Snowden es va citar a Hong Kong amb els periodistes esmentats i la conversa va ser gravada per Laura Poltras, autora, a més, del documental *Citizenfour*. Amb menys pols i determinació, Stone no aporta gaire res de nou en relació amb *Citizenfour*, a excepció de les escenes (dilatades, una mica anodines i complaents amb les suposades necessitats sentimentals d'un cas real abordat amb les formes d'una ficció dramàtica) relatives a la relació de Snowden amb Lindsay Mills, la seva xicota.

Potser la pel·lícula (o una de les seves parts) que resultaria particularment interessant no es pot fer, de moment: com viu el nord-americà Snowden el fet d'habitar a la Rússia pútrida de Putin? Mentre el govern dels EUA el continui considerant un enemic màxim que ha de jutjar havent-lo condemnat, Snowden no deu poder dir res en relació amb el país que li ha donat asil.

J.K. Rowling escriurà 4 guions més d'animàtics'

Redacció
BARCELONA

Un mes abans de l'estrena d'*Animales fantásticos y dónde encontrarlos*, pel·lícula amb guió de J.K. Rowling a partir d'un llibre seu de l'univers de Harry Potter, l'escriptora escocesa ha confirmat que ella mateixa escriurà els guions per a quatre pel·lícules més sobre animals fantàstics, i no dues com s'havia anunciat.

Rowling va publicar amb el pseudònim de Newt Scamander *Bèsties fantàstiques i on trobar-les* el 2001 (Empúries), que narra les seves pròpies aventures ambientades setanta anys abans del primer llibre de Harry Potter, on apareix esmentat. L'actor Eddie Redmayne (guanyador d'un Oscar per *La teoria del tot* i vist també en pel·lícules com *Los miserables* i *La chica danesa*) interpreta Scamander en aquest primer *spin-off* de la saga de Harry Potter, que s'estrenarà el 18 de novembre. El realitzador és David Yates, que ja va dirigir *Harry Potter i l'Orde del Fènix*, *Harry Potter i el misteri del príncep* i les dues parts de *Harry Potter i les relíquies de la mort*. ■

Críticateatre

Imma Merino

El verí del nazisme

'Davant la jubilació'

Director: Krystian Lupa
El Canal (Salt). Temporada Alta.
14 d'octubre

Lamenta Vera cap al final de l'obra: "Per què hem d'amagar-nos si tothom pensa el mateix que nosaltres?" Vera, que abans ha planxat l'uniforme de les SS del seu germà Rudolf, convertit en el president de l'Audiència de la seva ciutat després de viure deu anys ocult en un soterrani de casa i sortir-ne sense que ningú li recriminés haver estat el cap d'un camp nazi. Rudolf i Vera celebren cada 7 d'octubre l'aniversari de Hein-

rich Himler, que un dia va distingir el primer dinantihi, sense aconseguir que la seva germana Clara, confinada en una cadira de rodes a conseqüència d'un bombardeig aliat, s'afegeixi a la festa clandestina. Pràcticament muda als dos últims actes, mentre al primer manté un dilatat combat amb Vera, Clara és un indicatiu de resistència, però atrapat i malalt, dins d'una família que, en un dels ajustaments de comptes més demolidors de Thomas Bernhard amb Àustria, representa una societat enverinada per un nazisme perdurable. Essent un dels directors

de teatre que més han posat en escena Bernhard, el gran Krystian Lupa hi torna amb *Davant la jubilació* amb la particularitat de dirigir per primer cop tres actors catalans en un muntatge produït per Temporada Alta, quan es va estrenar el cap de setmana passat, i el Teatre Lliure, on es representarà al gener. A Lupa, que té fama de ser molt crític amb els seus actors se'l sentia, durant la funció, celebrar amb crits onomatopèics les accions dels seus nous intèrprets i fins i tot, cosa inhabitual, va sortir al final a saludar. Certament, encarnant amb complexitat



Una de les escenes de l'obra 'Davant de la jubilació', dirigida per Krystian Lupa i estrenada a Temporada Alta ■ QUIM PUIG

aquests personatges terribles, Mercè Arànega, Marta Angelat i Pep Cruz fan una tasca sensacional que manté clavats els espectadors durant més de tres hores. Lupa es concedeix temps i al principi pot fer la sensació que massa, però la dilatació s'acaba entenent perquè tot s'ha de fer pesant, irrespirable. Només una observació: potser no cal que apareguin fotografies tan explícites dels crims nazis; n'hi hauria prou amb aquelles que no són tan evidents, però que, en canvi, contenen la bèstia "amagada" i tot el Mal fet per aquells que "complen ordres".